

Maanmittarikilta 100 vuotta!

Maanmittarikilta juhli 100-vuotista taivaltaan koko viikon 19.–25.3.2001 erilaisin tapahtumin

Viikon ensimmäinen koitos oli killan historiakirjan julkaisutilaisuus vanhalla koululla Hietalahden torin tuntumassa. Kuuhuviinin siemailun lomassa havaittiin pari haalaripukuista poikaa stereoiden kanssa. Rätisevä Retuperä rämähti soimaan ja vieraat istuutuivat katsomaan mitä tuleman pitää. Esitelmöitsijämme **Timo Ikola** saapui selvittämään historiaprojektin saavutuksia. Kalvot vinossa ja muistiinpanot hukassa Timo kaivoi lopuksi laukustaan resuisen aikaansaannoksemme – ja kunnianarvoiset kutsuvieraat haukoivat henkeään. Onneksi **Sanna Sianoja** pelasti tilanteen, passitti Timon katsomoon ja esitelti projektin todellisen kulun. Historian kirjoittaja **Tiina Törnqvist** lausui vuorostaan muutaman sanan ja sitten olikin jo aika jakaa numeroiduista kappaleista ne ensimmäiset. Jo kirjan ulkoasu teki vaikutuksen, sisäisivuille vilkuilu vahvasti tunnutan: kirja on mainio!

Keskiviikkona oli vuorossa killan juhla kokous ja uuden lipun vihkiminen. Kokouksessa valittiin killan uudeksi kunniajäseneksi **Henrik Haggrén**. Varsinaisen kokouksen jälkeen siirryttiin sanoista tekoihin. Tuore kunniajäsenemme sai vasaran kouraansa ja naulasi ansiokkaasti lipun kiinnitysnastat paikoilleen. Lippu levitettiin näyttille ja salissa kohahti: upea! Seuraavaksi ääneen pääsi otapappi **Juha Lassila**, jonka kauniin ja osuvan puheen jälkeen koitti varsinainen lipun vihkiminen. Vielä kuulimme yksinlauluna Polyteknikkojen marssin ja sitten päästiinkin kahvin ja kakun kimppuun. Hieno, leppoisaa ja juhlava tilaisuus, kannatti tulla.

Muutaman välipäivän ja ankaran puuhastelun jälkeen koitti se varsinainen kauan odotettu vuosijuhlalauantai. Cocktail-tilaisuudessa kiltta vastaanotti erilaisia nokkelaakin nokkelampia tervehdyksiä ja lahjoja liki 30:lta eri taholta. Dipolin juhla-aulaan oli pystytetty myös killan ja maanmittauksen historiasta kertova näyttely, jota vieraat ahkerasti tutkivat. Juhlasaliin päästyään vieraat etsiytyivät pöytiinsä metsäpöytäopastamana. Killan lipun saapuessa saliin torvifanfaarin säestyksellä yltyi ihasteleva kuiskinta melkein hurraa-huudoiksi, niin upealta tuo uusi

sinivalkoinen lippumme näytti!

Killan puheenjohtaja **Jari Mäkysen** tervetuliaissanon ja rehtori **Paavo Urosen** tervehdyksen jälkeen oli vuorossa Polyteknikkojen kuoron kvartetti uudella ohjelmistollaan. Tuo PK:n historiakatsaus säväytti, koska tällä kertaa ei mentykään poikien kanssa kylpyyn. Maittavan lampaanfileen jälkeen haettiin alakerrassa harhaileva juhlakansa saliin ja keskityttiin kuulemaan killan kunniajäsenen ”Seppo-vaari” **Härmälän** juhlapuhetta. Sopivan lyhyt ja ytimekäs, mutta hiukan totuttua vakavampi puhe päättyi Sepon itsensä pyynnöstä. Vuorossa oli killan ansiomerkkien jako ja aiemmin valitun kunniajäsenen esittely. Ansiomerkin saivat **Mikko Alin, Katri Koistinen, Timo Ikola, Nunu Pesu, Anne Ryyänen** ja **Teemu Kärkäs**.

Jälkiruoan aikaan laulettiin ”Ken on fuksi xx”, jota jatkettiin aina vuoteen 1937 asti, jotta kaikki saivat juodakseen. Tunnelmallisen lauluhetken jälkeen oli vuorossa odotettu puhe naiselle. Timo Ikola pohti ansiokkaasti ”mikä on nainen”. Vähän kyllä hämmästytti, kun kotoa ei muka löytynyt muuta tieteellistä lähdeaineistoa kuin internet ja vanha tietosanakirja... Tansseja säesti Retuperän WBK, joten vieraat yrittivät pysyä tahdissa parhaan kykynsä mukaan eikä kukaan ollut niin kovin tarkka askelkuvioiden täydellisyydestä.

Sitkeimmät vieraat jaksoivat jatkaa aamuun saakka, ensin Svenska Gårdenissa ja myöhemmin Rantasaunalla. Jatkot olivat kyllä maanmittarimaisen mahtavat, eikä nukkumaan tarvinnut mennä ollenkaan. Silliskuljetus aurinkolomalle Barcelonaan hoitui pätevän oppaan avulla joutuisasti, tapas-aamiaisen maistui ja kotiinkin selvitettiin joskus illan suussa vain muutaman mutkan kautta.

Edelleen on olo hyvin väsynyt, mutta samalla äärettömän onnellinen. Aivan loistavat juhlat, tällaista tapahtuu vain kerran elämässä!

Kirjoittaja on työtön diplomi-insinööri ja 100-vuotisjuhlien seremoniamestari.

Tuoreet Maanmittarikillan kultaisen ansiomerkin saajat Anne Ryyänen ja Teemu Kärkäs myhäilevät tyytyväisinä.

Juhlapuheen piti killan kunniajäsen Seppo Härmälä. Kuvassa fuksi -37 on noussut tuolille seisomaan.

TKK:n Maanmittausosaston tervehdyksen esitti osastonjohtaja prof. Kauko Viitanen.

Loppuillasta ei enää turhaan jäykistelyä.

Tarvinneeko tätä selittää.